

DINA BENTO

Destin de mamă

Editura Ambra
2020

Publisher: Editura Ambra, Romania
www.ambrabooks.com
office@ambrabooks.com

Editor: Silvia Buzori (www.tepromovez.ro)
Ilustrații interioare: Miro Tartan (www.miroillo.com)
Coperta și ilustrația: Cristina Adam (www.cristinaadam.com)

Distribuție POD: MyBestseller.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Bento, Dina
Destin de mamă / Dina Bento. - Vadu Pașii : Ambra, 2020
ISBN 978-606-94881-2-6

821.135.1

Toate drepturile de reproducere, integral sau parțial, prin orice mijloace, inclusiv stocarea neautorizată în sis-teme de căutare sunt rezervate. Reproducerea se poate face doar cu acordul scris al autorilor, cu excepția unor scurte pasaje/fragmente care pot constitui obiectul re-cenziilor și prezentărilor.

Servicii editoriale: Editura Virtuală
www.edituravirtuala.ro
redactia@edituravirtuala.ro

CUPRINS:

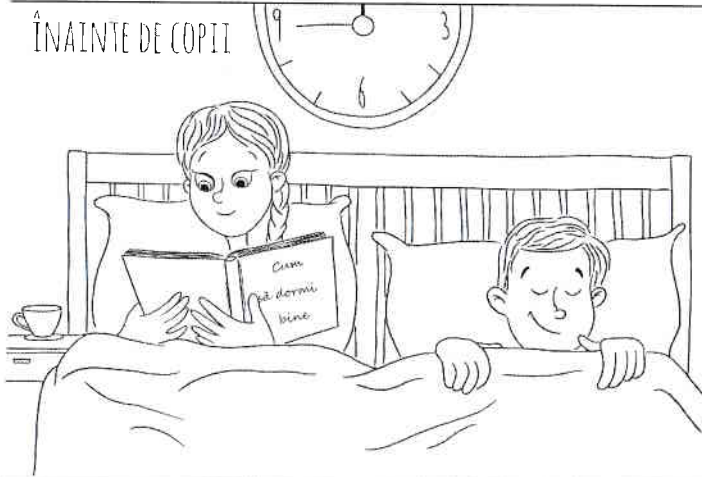
Mulțumiri	9
1. Am fost un părinte perfect până am născut primul copil	17
2. Un copil nu vine niciodată singur, aduce cu el mobilă nouă, câteva kilograme în plus și o vacanță pe termen lung în pijamale	27
3. Să vă ferească Dumnezeu de gura mamelor din parc!	39
4. Când Eva a devenit mamă, Dumnezeu a plecat în delegație să reorganizeze lumea. Nu s-a întors nici astăzi.	45
5. Există o bormașină pentru fiecare copil care doarme	51
6. Iar când mama n-a mai putut, și-a făcut o cafea și-a plecat la film cu fetele!	63
7. S-a întors mama la treabă, cu copilul după ea	71
8. O să pot vreodată să împart iubirea la doi?	83
9. După succesul răsunător de supraviețuire cu două ore de somn pe noapte, iată că a venit diversificarea!	89
10. Sâmbătă, duminică, luni sau marți, altă zi e aceeași zi	99
11. E nevoie de un sat întreg să salvezi cina	113
12. În spatele unui părinte curajos stă un copil care-i arată cum se face	121
13. Ce fac mamele când obosesc?	135
14. Odă bucătăriei	147

15. Lăsați copiii să vină la tati!	159
16. Cu cât vorbim noi mai încet, cu atât copiii ascultă mai bine	167
17. Fericirea e o ceașcă de cafea băută cu persoana potrivită.....	171
18. Vă aștept ca și când, bunicilor!	181
19. Orice mamă are nevoie de o mamă	191
20. Mai ales mamele obosește pot fi frumoase.....	197
21. Vacanță în familie, cel mai frumos vis al copiilor	203
22. Concediu în doi, păcat capital sau fericire supremă?	209
23. Întoarcerea în Paradis, nivelul următor	217
24. Cele 15 legi ale lui Murphy aplicate la viața de familie	225

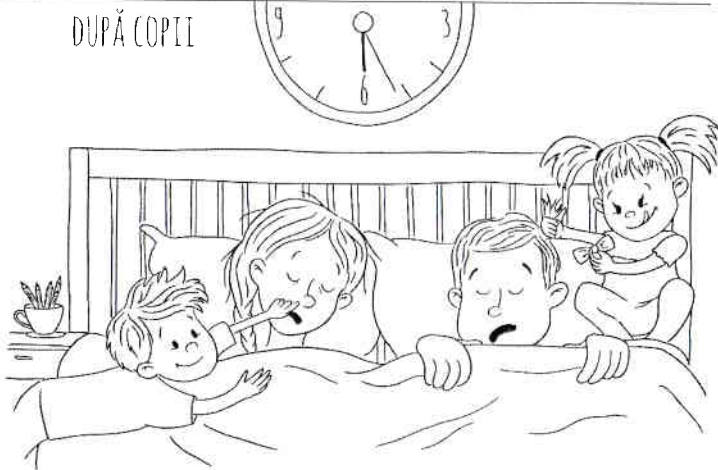
*„Lângă o mamă fericită stă un tată
care are grijă de copii”
— André și Beatriz Bento*

O dimineață normală de weekend

ÎNAINTE DE COPII

DUPĂ COPII

1.

Am fost un părinte perfect până am născut primul copil

Pe vremea când duminica era ziua aceea în care toată lumea dormea până la prânz sau stătea în pat până îi amorțea oasele, iar Dumnezeu se plimba pe un norișor să-și viziteze plantația de meri, în casa lui Adam și a Evei domnea liniștea.

Dacă erai în trecere prin Paradis la ora aia, sigur ai fi auzit ciripituri de păsărele, un urlat de leu sau un mieunat de pisică leneșă, dar la Adam și Eva până și furnicile dormeau cot la cot cu albinuțele. Abia, undeva după ora nouă, când Eva făcea prima ochi și se îndrepta adormită spre bucătărie să-și facă o cafea, se auzea primul zgomot de espresso și cană luată de pe raft. Niciodată nu era atentă la zgomotele pe care le făcea în jurul ei, pentru că niciodată nu deranja pe nimeni. Adam, așa cum l-a lăsat Dumnezeu dormind sub măslin, așa dormea și acum, buștean, fără să audă țânțarul ciupindu-l sau nevasta strigându-l.

Dacă ar fi știut Eva ce o aștepta în următorii ani și câte nopți albe urma să facă, ar fi început *training*-ul lui Adam cu mult înainte de aceste momente paradisiace. L-ar fi trezit

să-l trimită la piață după cartofi și ceapă, după fructe și legume, i-ar fi prezentat diferențele dintre păstârnac și rădăcina de pătrunjel, i-ar fi spus didactic de unde se cumpără carnea de pui fără hormoni și peștele proaspăt de captură. I-ar fi arătat magazinul de la etajul 1, de lângă cofetărie, cel care are puzzle-uri de lemn, stickere de perete și culori care nu pătează hainele.

Dar oricât de mult s-ar crede că primii oameni au avut ceva înțelegeri părintești cu Dumnezeu și cunoșteau detalii numai de ei știute despre ce-i așteaptă, realitatea este că viața a fost lăsată să fie mereu surprinzătoare și palpitană. Altfel, n-ar mai exista curiozitate, țigăi în cap și cadouri de împăcare. S-ar pierde tot farmecul unei vieți în doi.

Așa că, în ziua aceea, Adam a continuat să doarmă relaxat, în timp ce Eva s-a dus în bucătărie să termine de citit ultimele douăzeci de pagini din cartea *Cum să trăiești viața la intensitate maximă*. Când duminicile erau duminici și ora 9 era ora la care soarele să găsea de mult pe cer, Eva avea tot timpul din lume să citească, să se uite la filme, să facă piața, să pregătească ouă prăjite pe care să le mănânce în fața televizorului sau să se uite pe geam afară, minute-n șir.

Și-a făcut o cafea caldă, a scormonit în punga cu ciocolată pe care a găsit-o exact unde o lăsase cu o seară înainte, apoi s-a dus în baie. S-a spălat pe dinți, a băut o cană cu cafea și iar s-a spălat pe dinți. S-a uitat vreo zece minute la părul proaspăt vopsit, mișcându-și leneș mâna prin șuvițe. S-a privit minute în șir în razele soarelui, apoi a concluzionat că are nevoie de un duș și de niște bucle. S-a pensat, și-a admirat

tenul fără riduri și sânii la locul lor, picioarele fără celulită și burta suplă.

După mai bine de o oră, a reușit să se îmbrace și să iasă din casă.

S-a îndreptat spre piață. A luat-o pe jos, ca să se bucure de razele călduțe de soare și de oamenii din jur. Liniștită, în armonie cu sine. Ce bine a sunat ultima afirmație, bine de tot!

Realitatea e că mergea liniștită, dar nu de la armonia cu sine, ci de la faptul că-i amorțise un picior de la multele ore dormite în aceeași poziție, fără s-o trezească cineva cu "Mami, fac pipi!", "Mami, trezește-te, e dimineață!" sau "Mami, mi-e foamee!"

Înainte să ajungă în piață, a trecut pe la bancomat, ca să fie sigură că îi ajung banii și de mere și de pere, de salată și de ridichi, cartofi noi, șoricici, căpșune și banane Dole, dovlecei, carne de vițel, porc și curcan.

Primul drum a fost la magazinul de carne. Și cum stătea ea la rând să cumpere curcan, că se știe, ăsta n-are hormoni, antibiotic, aspirină și nici apă injectată precum puiul plictisit din baterii, a observat un copil ținând un cotor de măr în palmele murdare.

A închis ochii și a întors capul din reflex.

Ca un elastic de la borcanul de zacuscă a mamei, ceva a tras-o înapoi. A deschis ochii.

Copilul mozolea fericit cotorul de măr.

Toată viața s-a considerat o persoană flexibilă, empatică și înțelegătoare. Și cu toate astea, nu reușea să înțeleagă de ce o mamă i-ar da propriului ei copil un măr luat direct de

pe tarabă, fără să-l spele înaintea sau măcar să-l ștergă cu un șervețel umed.

A luat-o cu tremurat de la stomac.

Copilul ei nu va face niciodată asta. Copilul ei va avea mâinile mereu curate, nu va mânca fructe nespălate, în niciun caz direct din piață, pentru că ce e atât de greu să ai șervețele umede la tine și să-i ștergi copilului mâinile? Sau de ce i-ai da un măr murdar de pe tarabă când poți să iei cu tine unul la pachet? Copilul ei va fi un copil impecabil. Pentru că e foarte simplu să ai un copil impecabil. Îi ștergi mâinile și gata, copilul va sta așa, curățel, toată ziua. Ea o să-i spună să nu pună mâna pe lucrurile murdare fiindcă au microbi, iar copilul va asculta. Pentru că e copilul ei și copiii ei ascultă. Ea va fi o mamă bună și înțelegătoare și toți copiii rezonează cu mama lor. Bună și înțelegătoare și răbdătoare și relaxată, flexibilă și care nu țipă niciodată.

Eva a zâmbit la gândul că va fi o mamă perfectă. Nu avea niciun dubiu că nu va fi așa cum visează ea. Cu sufletul plin de împlinire, își continuă drumul prin piață, verificând cartofii și dovleceii din priviri. În spatele ei s-a auzit o voce blândă de femeie:

— Iubirea mea, ai mucii?

— Îhî.

— Of, am uitat șervețelele acasă. Uite, șterge-ți nasul cu bluza!

— Nu vreau.

— Hai, te rog, c-o să te îmbolnăvești mai rău! Te roagă mami!

— Nu vreeaaau! Mi-e foamee!

— Vrei un măr? Uite, abia l-am cumpărat!

Și ca și cum ar fi vrut s-o verifice pe mamă dacă-și face bine treaba, Eva s-a întors și a văzut-o pe femeie cum freacă de pantaloni un măr gras și roșu.

— Uite ce frumos și mare e! Sigur va fi delicios! Ia gustă!

— Vreau pară!

— Mai bine ia mărul ăsta, para e zemoasă și-o să te murdărești. Ți-am spus că n-am șervețele la mine.

— Vreeauu pară!

— Bine, ia o pară. Și șterge nasul de tricou, te rog.

— Nu vreau. N-am mucii.

Ce spunea de microbi?

Așa, da, ajută la creșterea imunității, le călesc copiilor organismul și până la urmă, n-a murit nimeni că a mâncat un măr din piață cu mâinile murdare.

Și-a luat ochii de la copilul mucos și a vrut să plece, dar conversația nu se terminase.

— Te roog, vreau înghețată!

— E 10 dimineața, nu poți mânca înghețată așa devreme.

— Te rooog!

— Nu se poate! Te rog, înțelege.

— Ultima înghețată! Promit!

— Bine, ultima, cedează mama.

Eva reușea cu greu să se abțină și să nu se gândească că ea niciodată când va fi mamă nu îi va da copilului înghețată la ora 10, doar ca să scape de gura lui. Niciodată! Mai ales când e răcit! Mamele astea nu știu că atunci când copiilor le curge nasul nu au voie înghețată?

Na, c-a gândit-o deja!

După 5 ani și 2 copii

— Mamiii, vreau înghețată!

— Și eu vreau înghețată!

— În-ghe-ța-tă, în-ghe-ța-tă, în-ghe-ța-tă! bat ei cu pumnișorii în masă, în ritm de *We will rock you*.

— Măi, copii, potoliți-vă! Înghețata e după ora 12.

— Hai mamiii, te rugăăăm, doar aaazi, înghețată!!! Te rugăăăm!

Ar fi vrut să fie mama aia cool care uită de reguli măcar o dată, dar o ia cu palpații și ameteți numai la gândul ambalajului.

Dar cafeaua pe stomacul gol? Punga de pufarine sau berea cu gust de lămâie de la unșpe noaptea?

Nu este ea cool de fiecare dată pentru propriile plăceri? Care-i diferența?

— Bine, copii! Înghețată pentru toată lumea!

Hai că nu s-a făcut gaură în cer și nici lumea nu s-a cutremurat!

A luat-o încet spre casă, drumul purtând-o pe lângă un parc.

— Nu mai plâng!!!! Te rog, îți promit, nu mai plâng, te rooog! s-a auzit în forfota orașului.

Eva a întors privirea și a văzut lângă un leagăn o fetiță care plângea și trăgea de mâna mamei ei.

— Mai vreau să stau! Și lacrimi îi șiroiau pe obraz.

De fier să fi fost și nu aveai cum să nu ți se facă milă de ea. Mama încerca s-o potolească, dar părea că-i face și mai rău.

Nu cred să fie ceva mai trist ca imaginea asta, și-a spus Eva cu sufletul încărcat. Cu ce disperare se justifică cea mică și promite ceva ce stă dincolo de puterile ei de copil, doar-doar își împacă mama! Mama, această putere supranaturală, dătătoare de viață și de reguli bine scrise, și-a continuat Eva gândul, ca și cum i-ar fi cerut cineva părerea. Cum ai putea tu, ca mamă, să-ți vezi copilul suferind și tu să nu mai stai un pic în parc? Cum de te lasă inima?

A simțit un gust amar în gură. Ar fi luat-o în brațe pe fetița aceea și i-ar fi spus tot ce-i mai frumos pe lume, numai s-o liniștească. Copilul ei n-o să facă niciodată asta! Ea nu va crea niciodată o astfel de situație!

Peste 5 ani și doi copii, în parc

— Vreau avion! Vreau avion! Vreeaaau avion!

— Nu putem cumpăra, iubirea mea. Am venit să ne jucăm, nu să cumpărăm avioane. În plus, ai avion acasă, data viitoare îl luăm cu noi și ne jucăm cu el aici.

— Ăla nu e roz, eu vreau roz.

— Iubirea mea, te rog înțelege că azi nu cumpărăm avioane.

— Aaa!!!!

— Nu mai plânge, iubirea mea, mami te iubește tare mult. Îmi pare rău, dar nu putem lua avion acum. Știu că-l vrei, dar avem suficiente jucării acasă.

— Aaa!

— Se uită lumea la noi. Știu că ești supărată. Uite, dacă vrei, mergem acasă să ne liniștim.

— Nu, te roog, nu mai plâng, te roog, promit că nu mai plâng!

Ce spunea?

Că limitele trebuie puse cu fermitate și mult calm. Indiferent ce zice lumea, indiferent ce gândește lumea, indiferent cum se uită lumea. Copilul e al tău și tu răspunzi pentru integritatea lui emoțională și bugetul familiei tale.

Când a ajuns acasă, din bucătărie se auzeau ritmuri de jazz. Adam, doar în chiloți și cu un șorț ridicol, sfârâia într-o tigaie niște ouă, amestecate cu tot felul de lucruri găsite prin frigider.

— Ce picioare sexy ai! i-a spus râzând în hohote, apoi i-a făcut cu ochiul.

— Nici tu n-arăți prea rău!

— Ce pregătești, omletă?

— Nu, ouă simple.

A învârtit și răsucit tigaia, i-a căzut ceva pe aragaz, n-a mai contat. Eva a respirat profund. Efortul trebuia apreciat. Să faci ouă în chiloți, cu pieptul la vedere, asta numai un voinic reușește.

L-a sărutat și s-a apucat să pună masa:

— Te iubesc.

— Și eu te iubesc.

— Ce facem astăzi?

— Mă gândeam să mergem în parc, să alergăm puțin, și poate spre seară luăm masa în oraș. Mi-ar plăcea să văd și-un film. Ce spui?

— S-a deschis un restaurant nou unde servesc pește și fructe de mare. Nu vrei să-l încercăm? Și după ce mâncăm, poate găsim o comedie faină la cinema.

— Ba da, dar înainte de toate, vreau să fac o baie, din aia cu cada plină ochi, cu sare de mare și cafea bună. Vreau să stau o oră, să mă satur.

— Păi, numai bine ajungem la cină.

A terminat de mâncat și și-a umplut cada cu apă. Și-a făcut o cafea, a prins din mers o cutie de biscuiți cu ciocolată, a trecut prin cameră să-și ia cartea și s-a întors în baie, de unde va ieși după o oră, cu pielea șifonată și mirosind a trandafiri.

În paralel, o mamă cu doi copii acasă declară:

Ultima dată când cuvintele ciocolată, carte și cadă au stat împreună în aceeași frază a fost seara trecută, după ce-am încuiat ușa de la baie cu cheia și-am petrecut un minut jumate de pură relaxare. Am citit trei propoziții, am dus un gând până la final și am făcut pipi fără să explic de unde vine, de ce vine, cum se formează, unde se duce, ce culoare are.

Am ieșit mirosind a soluție de geamuri, fiindcă am văzut oglinda stropită și nu m-am putut abține.